

**Francisci De Fargna Civitatis Plebis Patrii Philosophiæ,
Sacræ Theologiæ, ac J. U. Doctoris ... Commentaria In
singulos Canones De Jurepatronatus**

Qui sparsim tam intrà, quām extra corpus Juris Canonici vagantur ...

Fargna, Francesco de

Romæ, M. DCC. XIX.

Casus I. Argumentum. Ecclesia Parochialis de Jurepatronatus minans
ruinam in aliqua ejus parte, & angusta ob populi numerositatem, si solo
æquatur ab Episcopo, cuius expensis sit reficienda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72172](#)

ARGUMENTUM.

Ecclesia Parochialis de Jurepatronatus minans ruinam in aliqua ejus parte, & angusta ob populi numerositatem, si solo æquatur ab Episcopo, cuius expensis sit reficienda?

SUMMARIUM.

1. *Ædificia suam habent etatem.*
2. *Patronus in subsidium tenetur reparare, & reficere Ecclesiam Patronalem collapsam, aut minantem ruinam, & num. 11.*
3. *Intellige, ut ibi Amplia, ut num. 3., & 12.*
3. *In Refectione, & reparatione Ecclesia servanda est consuetudo, & num. 9.*
4. *Parochus, si velit adstringere Patronum, aut Parochianos ad reparationem, aut refectionem Ecclesie an, & quando teneatur probare hujus paupertatem, & numer. 5., & .*
7. *Ecclesia demolitio, aut ruina provenire, potest ex duplice principio.*
8. *Ruina, & demolitio Ecclesie, aut domus Parochialis si proveniat à Principio voluntario, seu ex aliquo damno dato, est reficienda, vel reparanda expensis damniscentis.*
9. *Si procedat à Principio necessario; seclusa consuetudine, reficienda est ex redditibus Ecclesie, aut ab illis personis, quæ percipiunt decimas, & emolumenta in Fabricam conferenda; & num. 10.*
13. *Episcopus cogere potest Patronum, vel Parochianos ad reparationem, vel refactionem Ecclesie, etiam si isti sint exempti ab ejus jurisdictione.*
14. *Si tam Ecclesia Parochialis, quam Patronus sint pauperes, Ecclesia, aut domus Parochialis refici debet à Parochianis. Amplia ut num. 15.*
16. *Paramenta, Pluvialia, Galices, Patenæ &c. reficienda sunt, juxta ordinem à Concilio hic prescriptum.*
17. *Idem est servandum si Ecclesia sit polluta, & indigeat reconciliatione.*
18. *Ecclesia Parochialis de Jurepatronatus minans ruinam in aliqua parte ejus muri,*

si solo æquatur ab Episcopo, reficienda est expensis Episcopi, non verò Patroni, & num. 20.

19. *Patronus ex eo quod aliquando contribuerit pro reparatione, an teneatur idem contribuere in posterum.*

C A S U S I.

Cum ædificia suam habeant etatem, & durationem, ut pluribus Doctorum, ac Poetarum testimoniosis probat Gonzal. in cap. 1. de Eccles. ædific. num. 5. sèpè saepius contingit, quòd ob eorum vetustatem collabantur, vel proxima sint ruinæ. Ita accedit Ecclesiæ Parochiali A de Jurepatronatus, quæ ob ejus antiquitatem, ruinam minabatur in una ex præcipuis ejus partibus muri. Episcopus in visitaione de consensu majoris partis Parochianorum, dissentiente tamen Patrono, demandavit demolitionem hujus Ecclesiæ, non solum ob ruinam, quam minabatur, verùm etiam quia sibi videbatur angusta ob populi numerositatem, ac decrevit illam refici in loco commodiori, ac forma ampliori expensis Patroni, eo quod dicta Ecclesia habita ratione ad tempus antiquum est pauper, & non habet fructus sufficientis pro ejus reædificatione, & quia multoties Patronus illam reparavit, cui decreto acriter contradixit, idem Patronus existimans se ad hanc refectionem minimè teneri; Quæritur quibus expensis hujusmodi Ecclesia sit reficienda, ac reædificanda?

Videtur respondendum quod sit reficienda, ac reædificanda expensis Patroni; Fructus namque, ac redditus hujus Ecclesiæ Parochialis, habito respectu ad tempus antiquum, vix ascendunt ad scuta triginta insufficientia quidem nè dum pro reparatione Ecclesiæ, sed etiam pro ipsa met congrua sustentatione Parochi; quo casu clara, & literalis est dispositio hujus 2. Canonis, quod data insufficientia reddituum Ecclesiæ Parochialis de jurepatronatus; onus illam reparandi, ac reficiendi incumbat Patrono ibi = *Qui si non fuerint sufficientes, omnes Patronos &c. omnibus remediis opportunitis ad prædicta co-gant =* quam sequuntur Gonzal. in cap. 1. de Eccles. ædific. num. 8. in fin. Amofaz. de cauf. piis tom. 2. lib. 5. cap. 6. num. 19. & seqq.,

seqq., Bellett. disquisit. clerical. par. I. §. 14. num. 11., Sperell. decis. 67. num. 10., & seqq., & decis. 68. num. 11., & seqq., Panimoll. decis. 6. adnot. 8. nu. 14., & seqq., Ventrigl. in prax par. 2. annot. 18. §. unic. nu. 15., Barbos. de Paroch. par. I. cap. 13. nu. 8., & de offic. & potest. Episcopi par. 3. alleg. 64. num. 16.

3 Fortius animadvertingo quod Patronus multoties reparavit hanc Ecclesiam Parochiale, ex quo sequitur, quod teneatur etiam nunc illam reparare, ac reficere, dum quando adeat consuetudo legitimè, & laudabiliter introducta reficiendi Ecclesiam, illa venit observanda, & illæ Personæ, quæ consueverunt reficere Ecclesiam, aut partem illius, e. g. quæ consueverunt instaurare Tabernaculum, reparare Organum, dealbare Ecclesiam, conficerre fenestras, Campanas, extruere pavimentum &c. tenentur ad horum omnium refectionem, & reparationem. Surd. conf. 62. lib. 1. nu. 16. Tondut. quest. benef. cap. 38. num. 9. & cap. 39. num. 6. tom. I. Pignattell. consult. 60. nu. 4. & seq. tom. 8. Sperell. decis. 67. nu. 38. Amostaz. de caus. pii tom. 2. lib. 5. cap. 6. num. 75. Barbos. de Paroch. par. I. cap. 13. num. 12. infin.

Non obstat auctoritas Lambertini expressè sententiis lib. 3. quest. 7. art. 2. nu. 5., quod Patronus nullatenus teneatur ad refectionem, & reparationem Ecclesiae ibi = Tu adverte quod ejus verba tangunt duo membra, primum est an Patronus teneatur ad refectionem Ecclesiae, & clarum est, quod non &c. Beneficiatus tenebitur illam reparare = quem sequitur Surd. conf. 62. nu. 6. lib. 1. ibi = Et adeò verum est, quod Rector Ecclesiae tenetur eam reficere, ut procedat etiam si Ecclesia habeat Patronum, quia & si Patronus curare debeat Ecclesiam, tamen Clericus institutus teneatur eam reparare = Quia illa procedit de jure communi, secùs hodie post Concilium Tridentinum.

Neque relevat oppositio, quod paupertas hujus Ecclesiae Parochialis non probatur de tempore praesenti, sed solùm habita ratione ad tempus antiquum, unde Episcopus si praetendat, quod Parochus non teneatur reficere Ecclesiam, sed quod factus sit casus remedii subsidiarii contributionis videlicet à Patrono facienda; Parochus onus habet probandi

paupertatem de tempore praesenti; Tale 4 siquidem objectum non videtur alicujus roboris, & momenti, cum ad eruendam veritatem duo casus sint distinguendi; Primus est quando Parochus praetendit se non habere congruam sustentationem, & sic se non esse obligatum ad reparationem Ecclesiae, nulla facta probatione paupertatis. Secundus casus est quando Parochus quidem praetendit se de praesenti non habere congruam sustentationem, & per consequens concurrere non posse ad reædificationem, allato tamen aliquo documento, ex quo eviderter deprehendatur, quod saltè de antiquo tempore redditus Ecclesiae Parochialis non erant tales, ut Parochio sufficerent ad victimum. Primo casu procedit assumptum, quod sit onus Parochi firmiter probare, si vult adstringere Patronum, aut Parochianos ad reparationem, vel refectionem, se esse pauperem, & non habere summam à sacris Canonibus taxatam pro suis alimentis. Secundo vero casu res aliter se habet, vigore siquidem antiquæ probationis de jure presumitur, quod præcedens paupertas continuet de tempore praesenti, cum communis experientia doceat, quod bona Ecclesiastica tractu temporis mutentur non in melius, sed in pejus, & ita si Patronus, aut Populus habet intentionem se eximendi ab onere subsidiario solvendi pro Ecclesiae reparatione, aut reædificatione, contrarium probare debet, uti distinguunt communiter Doctores in cap. ex parte de scrutin. in ordine facien. signanter Jo. Andr. nu. 17. Butr. nu. 13. Zabarell. sub num. 3. ibi = Item presumitur pauper, id est non dives, quia esse divitem est facti, & facta non presumuntur, post quam autem probatum est semel de talibus, semper sic presumitur, nisi contrarium probetur = Pacion. de probat. lib. I. cap. 54. num 27. ibi = Solebam aliquando distinguere hoc modo, nam aut de paupertate præterita non constat nisi ex naturali conjectura, quod quilibet nascatur nudus, & tunc magis communis opinio est, ut ea non sufficiat ad faciendum, quod de praesenti quis sit pauper, ut diximus, & in hoc casu verissima est opinio Bald. Ancharen. & sequacium, qui dicunt ex paupertate præterita non presumi paupertatem praesentem, aut ultra naturalem nuditatem, constat

Stat etiam per probationem facti, quod quis de præterito fuit pauper, & tunc potest obtinere opinio Alberic. & aliorum, ut scilicet, qui fuit semel ab antiquo pauper, adhuc præsumatur esse pauper = eandem distinctionem firmat Mant. consult. 389. num. 9. & seq.

6 Posita hac distinctione, paupertas præfatæ Ecclesiæ Parochialis non fuit probata in casu præsenti mediante simplici præsumptione, sed mediante positiva facti demonstratione; ad tramites ergo supradictarum Doctrinarum infertur non pertinere ad Parochum in præsenti demonstare, quod non habeat congruam sustentationem; sed Patronus est ille, qui si contendit statum Parochialis Ecclesiæ fuisse mutatum, præcisam habet necessitatem deducendi fundamenta hujus mutationis, nimirum quod mediantibus novis fundis, novisque augmentis redditus Ecclesiæ Parochialis excreverit.

At his non obstantibus censeo in hoc casu supradictam Ecclesiam demolitam, & collapsam esse reædificandam, & reficiendam expensis Episcopi; non verò Patroni, pro cuius veritatis affectione præsupponendum est, ruinam, seu demolitionem Ecclesiæ, aut Domus Parochialis provenire posse à principio voluntario, scilicet ex negligentia Rectoris Ecclesiæ, vel ex aliquo damno dato; & à principio necessario, nimirum temporum injuria, casu, alluvione, aut tempestate.

7 8 Si ruina, & demolitio Ecclesiæ, aut Domus Parochialis provenit à principio voluntario, seu ex aliquo damno dato, eo quia fuit ab aliquo destruxta, & diruta, tunc Ecclesia refici debet expensis illius, qui damnum dedit, aut ex cuius incuria, & negligentia Ecclesia collapsa est, ea dictante naturali ratione, quod quis puniendus sit in eo, in quo deliquit; imò ipsi hæredes, & successores damnificantis, & destruentis Ecclesiam tenentur eam reficere, & reparare, quia hæredes tenentur solvere omnia debita Testatoris, siue proveniant ex actione personali, sive à delicto, ita enim expressè sancitur in Can. si quis 17. quæst. 4. ibi = Si quis Ecclesiam igne combufferit, quindecim annis pæniteat, & eam sedulò restituat = Et in cap. Quisquis 17. quæst. 4. §. fin. ibi = Si qui Monasteria, vel loca Deo dicata, & Ec-

clesias infringant, & deposita, vel alia, qualibet inde abstrahant damnum novies componant = Text. in cap. fin. de sepult. Gonzal. in cap. 1. de Eccles. adjic. num. 7. prope fin. Amostaz. de caus. piis tom. 2. lib. 5. cap. 6. nu. 2. & 16. Ventrigl. in prax. par. 2. annot. 18. §. unic. nu. 38.

9 Si ruina, & demolitio Ecclesiæ, aut Domus Parochialis provenit à principio necessario, nimirum Terræmotu, alluvione, casu, tempestate, temporum injuria &c. tunc recurrendum est primariò ad consuetudinem legitimè præscriptam, & illæ Personæ, quæ consueverunt reparare, aut reficere Ecclesiam, cogendæ sunt ad illius refectionem, & reparationem, juxta Autoritates superius relatas num. 3. Seclusa hujusmodi consuetudine Ecclesia, aut Domus Parochialis refici debet juxta graduationem, & ordinem à Concilio in hoc Canone præscriptum, nimirum primò, deducta priùs congrua saltèm naturali, & necessaria pro Parocho, & administrantibus Ecclesiæ: ex redditibus, & fructibus ipsius Ecclesiæ, si sint sufficiētes, aut ab illis Personis, quæ percipiunt Decimas. Surd. conf. 62. nu. 1. & 8. cum seqq. lib. 1. Gonzal. in cap. 1. de Eccles. adjic. num. 3. Bellett. disquisit. Clerical. par. 1. §. 14. nu. 1. Barbos. de Paroch. par. 1. cap. 13. nu. 1. & seq. & de offic. & potest. Episcopi par. 3. alleg. 64. nu. 4. Amostaz. de caus. piis tom. 2. lib. 5. cap. 6. nu. 17. Pignattell. consult. 60. num. 2. Sperell. decis. 67. num. 1. & decis. 68. num. 4. Ventrigl. in prax. par. 2. annot. 18. §. unic. num. 6. & num. 11. & seq. Tondut. quæst. benef. cap. 38. num. 10. & seqq. & cap. 39. nu. 5. tom. 1. Rot. decis. 48. nu. 22. coram Bich. & decis. 407. num. 1. & seq. coram Emerix.

10 Et refici debet ab illis Personis, quæ percipiunt emolumenta in fabricam conferenda, ut resolutum fuit à S. Congregatione Concilii in Sabinen. restorationis Ecclesiæ 17. Aprilis 1706. ubi quia Communitas Terræ Tarani vigore cujusdam transactionis percipiebat funeralium emolumenta in fabricam conferenda, fuit decretum ad ipsam spectare onus reparacionis Navis orientalis Ecclesiæ S. Mariæ à Terræmotu valde concusse, non obstante quod in dicta Ecclesia plures aderant Capellæ, quæ ad diversos particulares Patronos pertinebant.

11 Si

11 Si verò isti fructus, & redditus, deduccta priùs dicta congrua, sint insufficientes pro reædificatione, & reparatione Ecclesiæ; eo quia Ecclesia ab initio non fuerit sufficienter dotata de omnibus necessariis, tum ad luminaria, vestimenta sacra, congruam Parochi sustentationem, tum etiam ad fabricæ conservationem, & reparationem, prout fieri conveniebat. *Amofaz. de caus. piis tom. 2. lib. 5. cap. 6. num. 18. Barbos. de offic. & potest. Episcopi par. 3. alleg. 64. num. 2. vel ex eo, quia fructus, & redditus Ecclesiæ fuerint casu, & furtuoto deperditi, tunc Patronus tenetur contribuere ad reparationem, & refectionem Ecclesiæ, vel solus, vel unitim cum aliis participantibus de fructibus ejusdem Ecclesiæ si adsint, ut expressè disponitur ab hoc *Canone ibi* *Qui si non fuerint sufficientes, omnes Patronos, & alios, qui fructus aliquos ex dictis Ecclesiæ provenientes percipiunt omnibus opportunitis remediis ad prædicta cogant & tradunt omnes auctoritates superiùs relata nu. 2. quibus addo Rot. in Savonen Restaurationis Parochialis Ecclesiæ 8. Martii 1709. coram Eminentiss. Scotto superiùs impress. Par. I. Can. IV. Cas. XI. num. 21.* Secus si insufficientia reddituum proveniret ex incuria, & culpa Rectoris, nimurum ex eo quia ipse alienaverit, donaverit, aut dilapidaverit pecunias, & bona Ecclesiæ ab initio à Patrono sufficienter assignata, tunc enim Patronus non tenetur reficere Ecclesiam, sed Rector debet de proprio Ecclesiam resarcire, ad *Text. in cap. statuimus 12. quest. 2. Turricell. de reb. Eccles. non alienan. cap. 16. num. 12. Rot. de- cis. 222. par. 4. divers.* Et quidem Patronus tenetur reficere, & reparare Ecclesiam etiam si in limine fundationis fuisset appositum pactum, quod corruente Ecclesia, dos revocetur, quia hujusmodi pactum etiam de consensu Episcopi appositum non valet; *Lambertin. de Jurepatr. lib. 1. par. 1. quest. 6. art. 4. num. 12. Bellet. disquisit. Cleric. par. 1. §. 15. num. 16.**

12 Et Episcopus potest eum cogere ad reædificationem, & reparationem intrà terminum competentem sub pena privationis jurispatronatus, etiam si Patronus es-
set exemptus à jurisdictione Episcopi; quia exempti cogi possunt per Episcopum ad hujusmodi reædificationem, qua-

cumque appellatione remota, & non obstante exemptione, ut disponitur à Concilio in hoc *Canone*, & in cap. 8. less. 7. de reform. ibi *Locorum Ordinarii Ecclesiæ quascumque quomodolibet exemptas auctoritate Apostolica singulis annis visitare teneantur, & opportunis juris remediis providere, ut quæ reparatione indigent, reparentur & appellationibus, privilegiis, consuetudinibus etiam ab immemorabili tempore prescriptis, judicum deputationibus, & illorum inhibitionibus penitus exclusis & docent Amofaz. Sperell. Ventrigl. ubi supra.*

14 Quod si tam Ecclesia Parochialis quam Patronus sint pauperes, & careant sufficientibus facultatibus, tunc Ecclesia, aut Domus Parochialis refici, & reparari debet à Parochianis; & Episcopus potest eos cogere per censuras, aut subtractionem Sacramentorum, ac eis imponere contributionem, & collectam juxta proportionem facultatum, quas possident in Parochia, etiam si sint forenses, dummodo 15 in Parochia possideant bona, & pro majori parte anni ibi morentur, divina audiant, & Sacraenta perficiant; & etiam si Parochianus esset de proximo à dicta Parochia discessurus; quia ut bene advertunt Sperell. decis. 67. num. 51. Bellett. disquisit. cleric. par. 1. §. 14. num. 7., cum onus istud sit de præterito, non potest Parochianus in præjudicium Ecclesiæ domicilium mutare. Vel Episcopus designare valet Personas ad petendas Eleemosynas per Civitatem, & alia loca circumvicina pro ædificatione Ecclesiæ; vel applicare fructus superfluos; & super excedentes alterius Ecclesiæ, quia si isti de jure erogari debent in pauperes, à fortiori erogari poterunt in ædificationem Ecclesiæ pauperis; neque hoc esset contra Extrav. ambitione de reb. Eccles. non alienan.; quia hæc procedit respectu bonorum immobilium, vel mobilium, quæ sint pretiosa, & servari possunt, non verò respectu rerum mobilium, & fructuum ad alienationem expositorum; juxta *Text. in cap. de his de Eccles. ædific. & in cap. si Episcopus de offic. ordin. in 6., & dispositionem Concilii in hoc Canone, & latè prosequuntur Pirbing. in jus Canon. tom. 3. lib. 3. tit. 48. de Eccles. ædific. n. 14. & seqq. Gonzal. in cap. quicunque n. 7. eod. tit. de Eccles. ædific. Salgad. de protect. reg. p. 3. cap. 5. n. 9.*

Anto-

Antonell. de regim. Eccles. lib. I. cap. 2. §. 4.
per tot. Amostaz de caus. piis tom. 2. lib. 5.
cap. 6. n. 35. 50. 62. & 64. Surd. conf. 62.
n. 19. lib. 1. Pignattell. consult. 60. n. 2. &
6. cum seq. tom. 8. Sperell. decis. 67. n. 8. &
seqq. & decis. 68. n. 4. & seq. Ventrigr. in
prax. par. 2. annot. 18. §. unic. num. 16. &
19. 21. 23. & seq. Tondut. quæst. benef.
cap. 38. n. 5. tom. 1. Bellett. disquisit. cleric.
par. I. §. 14. num. 6. Barbos. de Paroch. p. 1.
cap. 13. n. 6. & de offic. & potest. Episcopi
par. 3. alleg. 64. n. 6. & 10. Rot. in Savo-
nien. Restaurationis Parochialis Ecclesiae 8.
Martii 1709. coram Eminentissimo Scotto
superius impress. Par. I. Can. IV. Cas. XI.
num. 14., & fuit resolutum à S. Congre-
gatione Concilii in Melphien. congrua 27.
Junii 1711., ubi ex defectu reddituum
Ecclesiae, fuit condemnata Universitas
Terræ Barilis ad ampliationem Ecclesiae
Parochialis, illamque reddendam capa-
cem Populi ipsius Ecclesiae, & in Aliphana
Reparationis Cathedralis Ecclesiae 21. Au-
gusti 1717., ubi cum tectum Cathedralis
Ecclesiae, & fenestræ vitreis specularibus
muniri indigerent, attenta tenuitate red-
ditum Mensæ Episcopalis, & Cleri, fuit
declaratum Ecclesiam esse reparandam
sumptibus communibus Episcopi, & Uni-
versitatis per modum provisionis, & sine
præjudicio jurium partium.

16 Quæ dicta sunt de Ecclesia, & Domo Parochiali, procedunt quoque in accessoriis ejusdem Ecclesiae, Paramenta namque etiam, Pluvialia, Ornamenta, Calices, Patenæ, luminaria reficienda, & reparanda sunt expensis Ecclesiae, si redditus habet sufficietes, si vero habeat redditus insufficientes, tunc aut Patronus constituit ab initio sufficientem dotem, & reficienda sunt expensis Rectoris, aut dedit dotem insufficientem, & tunc Patronus tenetur, & compelli potest ab Ordinario, ut infra terminum competentem provideat Ecclesiam de necessariis sub pena privationis Jurispatronatus. *Surd. dicto conf. 62. num. 4. lib. 1. Tondut. quæst. benef. cap. 39. n. 9. tom. 1. Sperell. dicta decis. 68. num. 11. & seqq. Ventrigr. in prax. p. 2. annot. 18. §. unic. n. 2.* Insuper si Ecclesia
 17 sit polluta, & indigeat reconciliatione, tunc reconciliatio facienda est in primis expensis ejus, qui Ecclesiam violavit; sed si iste sit incognitus, aut non sit solven-

do, facienda est expensis Parochi, et si iste non possit id præstare, facienda est expensis Parochianorum: & si isti quoque ob inopiam non possint, in subsidium tenetur Episcopus, & non Patronus. *Sperell. dicta decis. 68. n. 19.*

18 Præsupposita hujusmodi doctrina, ac theorica communiter à Doctoribus admissa, in casu præsenti ruina, ac demolitio Ecclesiæ Parochialis A. de Jurepatronatus non provenit à Principio necessario; sed à principio voluntario, nimis ex damno dato per Episcopum, qui illam demolivit, & solo æquare fecit, dum murus Ecclesiae, qui ruinam minabatur, poterat commodè, per Patronum reparari, absque necessitate demoliendi Ecclesiam; unde juxta auctoritates superius transcriptas num. 8. refici debet, & reædificari expensis Episcopi, qui damnum dedit, non verò Patroni.

19 Non obstat quod Patronus aliás contribuerit pro reparatione, aut refectione Ecclesiae, quia cum ad id devenerit prævia declaratione se id facere ex mera liberalitate, & non ex debito, nulla inde oritur obligatio idem contribuendi in posterum *Rot. decis. 407. n. 7. coram Emery jun. & dec. 545. n. 3. par. 3. rec.*

20 Et ita in simili casu me studente apud R. P. D. meum Petra resolutum fuit à S. Congregatione Concilii in Senogallien. *Reædificationis Ecclesiarum 23 April. 1712.* ubi demandata fuit ædificatio novæ Ecclesiae in situ commodiori Villis Aprici, & Calceroni, sumptibus Episcopi, qui reuentibus nonnullis Parochianis demoliti fecit binas Ecclesias, in quibus alternativam unus Parochus curam Animarum obibat.

An autem in reædificatione novæ Ecclesiae quis uti possit cœmentis, & materialibus antiquis? Vide quæ dixi *Par. I. Can. IV. Cas. III. n. 7.*

ARGU-